

I operahúsi saman við Rúna Brattaberg

Rúni flytir nú skúla úr Finnlandi og til Zurich í Sveits. Skálin hefur beinleiðis samband við kenda operahúsið í bynum og næmingarnir fá smærri leiklutir á pallinum, meðan teir lesa. Komandi ár fer hann at bjóða seg fram sum operasangari, men foroyingar kunnu fá ein ráka av hansara veldugu rødd longu komandi viku á konsertum í Føroyum

Tekstur og myndir:
Justinus Eidesgaard

Hamburg, Socialurinn: Klokkan er um sýð seinasta leygarvöld, eitt lýtt summarkvöld í Hamburg. Vit sita uttanfyri eina italienska matsovu og njóta ein kaffimunn, áðrenn dagsins stórending skal fara fram. Vit skulu sjúga operuna Turandot eftir

Puccini í operahúsinum í Hamburg. Kvöldið er nakal serligt, tí dagarnar frammanundan hava undirritaði og Rúni Brattaberg tosað um eina grein, í samband við at Rúni heldur tveir konsertir í Føroyum í komandi viku. Sjálvur havi eg ongantíð sæð eina operu "live".

33 ára gamli vágvingurin Rúni Brattaberg hevur fleiri ferðir seinasta mánaðarnar verið í Hamburg. Hann gongur á skúla í torföra manundan hava undirritaði og Rúni Brattaberg tosað um eina grein, í samband við at Rúni heldur tveir konsertir í Føroyum í komandi viku. Sjálvur havi eg ongantíð sæð eina operu "live".

Hamburg er uttan at gera ov stóran kopp af cappuccino og vatni, og er Rúni ikki nøgður. Nei, vatnið skal vera úr krananum og uttan nakal sum helst í. Tannur rúkkar bryt, eitt sindur argur, hvat ikki er loyð, hugsa vit um eldfima suðurliðska simalagði fer inn eftir einum nýggjum glasi og lovir Rúna aftur við at taka halvan triðja mark,

ella tiggja krónur fyri glas- ið. Tað eru pengar hjá einum student. Rúni sitir breiður og trivalgur og hóast kaffikoppurin er stórur, so er tað ikki meir enn fingrarnir ganga inn í haldið. Hann spískar munin, tað sjóður í meðan hann drekkur, heit er, eisini í koppinum og so fer hann aftur at tosa um operu.

– Eg eri ikki uppvaksin við klassiskum tónleiki. Mamma spældi okuntíð um júlíork okkurt brot úr Handels Messias. Tað er alt sum eg eri so bittin av, at her er talan um aukst útán mikrofón. Tað er heilt umt. Ljósíð tú hoyrir kemur frá tær tókni hjálpir tær, sigur hann. – Tað er so ringt at tosa

um hvat opera er fyri nakal. Hon skal upplivast. Biðjið bert til tí koma inn í salin um eina løtu. Fyrstu ferð eg hoyrdi eina operu, stendur enn fyri mær sum ein ógloymandi løta, sigur Rúni Brattaberg.

Í finum selskapi
Salurin í operahúsinum í Hamburg er stórur og hann er fullsettur í kvöld. Atgongumerkið hjá okkum kostaði 100 markar ella umleið 400 krónur og vit hava fingið pláss í eini losju, valfrý, ovalaga í salinum. Salurin vendir eystur og vestur og vesturskínið stavar inn í tann myrka salin í okkara ter mongu losjuhúðarnar, ið enn standa opnar. Hetta er ljóslit í tóttum samstarvi millum Várhara og arkitekt. Húðarnar latast aftur ein og ein og at enda hvarvur tann síðsta ljóstrálin. Nei ikki heilt. Vit sjúga eina tær skjótar afturat. Tað er altíð okkur sum kemur ovseint, ikki samheit. Nú er myrkt, tað eru vit og pallurin, vit og sangarnir, vit og tónleika-

ramir í orkesturválini. Vit og Puccini, vit og Turandot. Í einum verbi við drigin inn í eitt kinesiskt ævintýr, nógvar túndir minnigini, í einum heimsparti, sum eg kenni so væl og kenni heimigan.

Men beint áðrenn hetta skulu fólk sessast í losjunum og seta seg tilrætta. Tað tekur altíð eitt sindur av tíð og eg eglendi tær, sum sítu nærmast. Fólk vóru vælklødd, tað visti eg frammanundan frá sjónvarpi, og tí vildi eg ikki vera aftanfyri. Tað er eigi av glitri, mackelappur og slipsalt, glitrahúsi og skingli við gullð kring med. Við síðuna av mær sæst ein ung kvinna. Hon lýði mær ikki heilt ósmæðin í oysa, at hetta var ikki tann besta operan hjá Puccini og Turandot fer illa við trælkvinnu hjá Calaf fyrri at fáa hana at siga navnð. Men Lú er tegir og gerenda á ser sjálvar níði í salinum saman við einum trefskfiskum skúllaflega, sum eisini lærir seg at syngja í operu. Teir báðir eru ikki heilt nøgður við framfórluna.

Foroyingar kunnu
Í báðum stöðnum millum tær triggjar aktar hitt vit Rúna aftur. Hann situr sjálvur níði í salinum saman við einum trefskfiskum skúllaflega, sum eisini lærir seg at syngja í operu. Teir báðir eru ikki heilt nøgður við framfórluna.

Foroyingar kunnu
Í báðum stöðnum millum tær triggjar aktar hitt vit Rúna aftur. Hann situr sjálvur níði í salinum saman við einum trefskfiskum skúllaflega, sum eisini lærir seg at syngja í operu. Teir báðir eru ikki heilt nøgður við framfórluna.

Pallmynd úr operuni „Turandot“ eftir Puccini á arenani í Verona í Ítalíu. Pallmyndirnar í Hamburg stóðu einki aftanfyri, men har var ikki loyvt at taka myndir.

Hoyrlitindini eru vónalig har teir sita. Rúni heldur, at kvinnan sum leikar Turandot er ov gomul til at syngja leiklutin sum ein ung prinsessa. „Hon skuldi heldur verið heima og ansa eftir ommuborðum.“ sigur Rúni skentandi. Fínki inn er heldur ikki nøgður, ja, honum líkar so lítið, at hann stingur av áðrenn triðja akt er byrja. Men vit eru ovfarin av hesum nýggja heimi. Eftir syngingina eru vit sand um at áran „Nessun dorma“ úr verður sangin av Calaf er avhera vókur. Hon er heimskend í dag sungin av tenorinum Luciano Pavarotti.

– Vit foroyingar kunnu trúva uppá tann originalitetin við hava sum eitt fáment fólk. Ein dráttur aftanfyri, at eg seinastu fimm árin havi verið úti í heimi og lært meg at syngja er, at eg vil prógva, at foroyingar kunnu akkurát tað sama sum onnur fólk, sigur Rúni Brattaberg.

– Okkum nýst ikki bara at hyggja eftir íslendingum, tað tað snýr seg um mentan. Lat okkum eisini hyggja eftir til allarbesta abstrakti úti í heimi, í Norðurlöndum og á meginlandinum. Lat okkum gloyma undirlutensurnar. Eitt nú á sanginum har vanta vit eina kvalifiserabla undirvísing, sigur hann.

Sibelius Akademíð
Í lutum gongur Rúni á Sibelius Akademíum í Helsinki. Her hevur hann verið seinastu tveir árin. – Tó nú hevur eg sagt upp. Eg skal byrja á aljóða operaskúlanum í Zurich í Sveits. Hesin skali hevur beinleiðis samband við Operahúsið í Zurich og hetta húsið er eitt av teim bestu í heiminum, javnt metti við Scala í Milano. Við síðuna av undirvísingini fáa vit snarri leiklutir í operahúsinum og tí fáa vit eisini høvi at arbeiða saman við stórum aljóða kendum dirigentum. Vit sleppa at syngja sum lærlingar, sigur Rúni Brattaberg.

– Eg rokni við at vera knýttur at skúlanum í Zurich eitt ár og so er tíðin komin at standa á egnum beinum. Ein verður ongantíð útlærdur sum operasangi, ein lærir tað eftir av lívinum. Men komandi summar havi eg verið

seks ár í yrkinum og tá er tíðin komin, at eg fari at bjóða meg fram, at eg fari at royna meg sum prof. Hvussu tað fer at eydnast at seija meg sjálvan veit eg ikki. Dygdin á operahúsinum verður bytt upp soleiðis í Týsklandi, at tæy besta verbið kallast A-hús. Eini 7-8 slík fínast eitt nú í Týsklandi. Síðan lekkar góðskan longur upp eftir alfabetinum tú kemur. Tað snýr seg um at halda seg í miðjuni, ella kanska rattu megin miðjuna, skal ein rettuliga vinna pening burtur úr hesum yrkinum, sigur Rúni Brattaberg.

– Hetta slagði av konsertum, sum vit skulu halda í Føroyum verður kallað Liedkonserter og tað er Frantz Schubert, sum er upprunamaðurin til hesar. Hesar konsertir eru eynkendar við fleiri stuttum sangum, sigur hann.

– Eg var eisini í Føroyum í fjór við sama pianisti. Vit hildu tveir stórar konsertir, eina í Norðurlandshúsinum og eina í Vágs Kirkju. Í Norðurlandshúsinum av útselt og nógv fólk var í Vágs kirkju, sigur hann.

– Eg havi sungið alment av og á síðun eg fer út í heim at royna meg sum sangari. Nú beint áðrenn eg fari heim til Føroya, skal eg hava eina royndarkonsert í Vasa í Finnlandi.

– Tað er nakal serligt at syngja í Føroyum. Tú er tættari at kritikarum, tí tú kemur so nógv sum koma á konsertimar. Foroyingar eru eisini meira opnar sum publikum. Tey koma ikki alt tað tí syngur og eru heldur ikki so løtt at imponera. Tær er eisini í Føroyum, at eg havi sungið í kóri, so eg kenni meg rattuliga tætt at teimum ið lurtu, sigur Rúni Brattaberg.

Ein triskur finni, Paula Eidesgaard og Rúni Brattaberg prátta í stöðgunum

Rúni Brattaberg er 33 ára gamal skúllur sangari